

[Tholstrup.]

rationalisering. Vi må have garanti for, at disse udgifter ikke pålægges dem, der køber benzin af den almindelige slags.

Både det ærede medlem hr. Horn og det ærede medlem hr. From talte om, at der næredes mistanke til landbruget, men af det ærede medlem hr. Reedtz-Thott fik vi at vide, at denne mistanke kun forekom i begyndelsen, den var ved at være på retur. Når man ikke hører så meget om det mere, er det vel, fordi overtrædelser kun har fundet sted i få tilfælde. Kontrollen er faktisk også meget effektiv. Vi hører nu, at den koster 1 mill. kr., og det er selvfølgelig dyrt selv for en effektiv kontrol, men det kunne altså også gøres betydelig billigere uden toldvæsenets indblanding. Yderligere hører vi, at det koster et par millioner kroner at farve benzinen. Det kan ikke være det at sætte farven til; det kan ikke koste så meget, og det kan heller ikke være omkostningerne i anledning af farvningen. Tallet må være grebet fuldstændig ud af luften og trænger i højeste grad til at blive underbygget. Valutaudgiften skulle ifølge det ærede medlem hr. From blive på 8 mill. kr. og investeringsudgifterne på 30—40 mill. kr. ifølge det ærede medlem hr. Reedtz-Thott, og når vi lægger disse tal til alle de omkostninger, jeg har nævnt, er det klart, at enøren skal mangedobles, før den kan dække det hele. Det er derfor med glæde, at jeg har hørt det ærede medlem hr. Reedtz-Thott udtale sin sunde skepsis overfor lovforslaget. Det konservative partis tilslutning til lovforslaget beroede på, om de foreliggende oplysninger kunne holde stik, og om man virkelig kan opnå de tilsigtede fordele.

Det vigtigste for de fleste ærede ordførere var, om man kunne undgå denne mistanke til landbruget. Jeg mener, at det ærede medlem hr. Reedtz-Thott har ret i, at denne mistanke er ved at forsvinde, og at en effektiv kontrol efter den nuværende ordning stadig er mulig. Men nu kan det måske godt være, at jyderne, som det ærede medlem hr. From repræsenterer, er mere mistænksomme overfor andre jyder, end sjællænderne er overfor andre sjællændere. I Sydsjælland er man ikke så mistænksom. Der er altså forskel på indstillingen til problemet i de to landsdele.

Jeg er selv en blanding af begge dele, jeg er et gennemsnitsmenneske og nærer heller ingen skepsis, hvad altså foreløbig kun jyderne gør.

Jeg er enig med det ærede medlem hr. Reedtz-Thott i, at ejerne af små motorbåde selvfølgelig også må have adgang til at købe den røde benzin, men hvis den farvede benzin virkelig bliver indført, bliver der jo ikke af den grund svindlet og snydt mindre med benzin. Når enhver motorbåde-ejer eller enhver entreprenør, der har en blandemaskine, som trækkes af en benzinator, får ret til at købe farvet benzin, bliver der et langt større antal personer, der kan snyde med benzinen, end der er i dag, og hertil kommer også alle de mennesker, der bor i nærheden af en benzintank, hvor der kan fås rød benzin. I alt ville faktisk 200 000 ejere af motorkrøretøjer få en chance for at snyde, medens måske kun en tiendedel, eller 20 000, kan gøre det i dag. Dertil kommer ifølge fagfolk, at en blanding af en tiendedel farvet benzin og ni tiendedele almindelig benzin ikke er tilstrækkelig kraftigt reagerende til, at det med sikkerhed kan konstateres, om der har været farvet benzin i. Enhver kan altså blande 10 pct. af den farvede benzin i sin almindelige benzin, hvorved chancen for snyderi forøges, i stedet for at den skulle formindskes. Man ville kunne nære mistanke til 10 gange så mange mennesker som før, og alene det er tilstrækkeligt til at afvise forslaget, navnlig hvis man ikke har noget, der er bedre. Bedre er den ordening, vi har i øjeblikket, når den bliver administreret praktisk.

Jeg er enig med det ærede medlem hr. Axel Sørensen i, at areal og grundværdi burde spille en større rolle.

Man kunne imidlertid indføre en noget lignende ordening som den, man har i Norge, Sverige og Frankrig, hvor man lader folk købe benzinen til fuld pris og bagefter giver dem penge tilbage efter deres landbrugs størrelse og efter den mængde benzin, man formoder de har brugt til traktorerne.

Det kunne praktiseres på følgende måde: forbrugerne skulle købe benzinen til fuld pris; det gør de også i nogle tilfælde i dag, men i mange tilfælde slipper de for afgiften ved købet. Men altså, hvis de køber benzinen til fuld pris, er fristelsen til at bruge denne benzin til bilen i stedet for til trak-